

(پس از دو رکعت هفدهم و هجدهم، از هشتاد رکعت مخصوص آن شب) و همچنین (بعد از دو رکعت هفتم و هشتم در هر یک از شب‌های بیست و یک و بیست و سوم، از هفتاد رکعت مخصوص آن دو شب)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي لَا تُنَالُ مِنْكَ إِلَّا بِالرِّضَا وَالْخُرُوجِ مِنْ مَعَاصِيكَ، وَالِدُخُولِ فِي كُلِّ مَا يُرْضِيكَ، وَنَجَاةً مِنْ كُلِّ وَرْطَةٍ، وَالْمَخْرَجِ مِنْ كُلِّ كِبْرٍ وَالْعَفْوِ عَنْ كُلِّ سَيِّئَةٍ يَأْتِي بِهَا مِنِّي عَمْدٌ، أَوْ زَلَّ بِهَا مِنِّي خَطَاءٌ، أَوْ خَطَرْتُ بِهَا مِنِّي خَطَرَاتُ نِسْيَانٍ، أَسْأَلُكَ خَوْفًا تُعِينِنِي بِهِ عَلَى حُدُودِ رِضَاكَ، وَأَسْأَلُكَ الْإِخْذَ بِأَحْسَنِ مَا أَعْلَمُ، وَالتَّوَكُّلَ لِشَرِّ مَا أَعْلَمُ، وَالْعِصْمَةَ مِنْ أَنْ أَعْصِيَ وَأَنَا أَعْلَمُ، أَوْ أَخْطِيَّ مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ.

خداوندا از تو می‌خواهم به رحمتت که از تو به دست نمی‌آید جز به رضای تو و خارج شدن از نافرمانی‌هایت، و وارد شدن به هر چه تو را خشنود سازد، و رهایی از هر گرفتاری، و راه خارج شدنی از هر خودپسندی و بخشیدن هر گناهی که صادر شود، از من به عمد، یا لغزشی از من صورت گرفته به خطا، یا بر خاطرم بگذرد. خطورهای فراموشی، از تو می‌خواهم ترسی را که به آن یاری‌ام فرمایی بر حدود خشنودی‌ات، و از تو می‌خواهم که عنایت کنی مرا به عمل کردن به بهترین چیزی که می‌دانم و ترک نمودن بدترین چیزی که می‌دانم و نگهداشت من از اینکه تو را آگاهانه نافرمانی کنم، یا خطا کنم از روی ناآگاهی.

وَأَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ، وَالزُّهْدَ فِيهَا هُوَ وَبَالٌ، وَأَسْأَلُكَ الْمَخْرَجَ بِالْبَيَانِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ، وَالْفَلَاحَ بِالصَّوَابِ فِي كُلِّ حُجَّةٍ، وَالصَّدَقَ فِيهَا عَلَى وَلِيِّ، وَذَلَّلْنِي بِإِعْطَاءِ النَّصْفِ مِنْ نَفْسِي فِي جَمِيعِ الْمَوَاطِنِ فِي الرِّضَا وَالسَّخَطِ وَالتَّوَاضُعِ وَالْقَصْدِ وَتَرَكَ قَلِيلَ الْبَغْيِ وَكَثِيرِهِ فِي الْقَوْلِ مِنِّي وَالْفِعْلِ،

و از تو می‌خواهم وسعت در رزق، و زهد در آنچه گرفتارم سازد، و از تو می‌خواهم راه خارج شدن از هر شبهه‌ای را با دلیل روشن و پیروزی در هر احتجاجی با راستی و درستی و صداقت در آنچه به ضرر من و در آنچه به نفع من است، و رام کن مرا به انصاف دادن از خودم در همه مواضع در خشنودی و خشم و تواضع و میانه روی و ترک نمودن ستمکاری را چه اندک و چه بسیار در گفتار و کردارم،

وَأَسْأَلُكَ تَمَامَ النُّعْمَةِ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ، وَالشُّكْرَ بِهَا عَلَى حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا، وَالْخَيْرَةَ فِيهَا يَكُونُ فِيهِ الْخَيْرَةُ بِمَيْسُورِ جَمِيعِ الْأُمُورِ لَا بِمَعْسُورِهَا يَا كَرِيمُ.

و از تو می‌خواهم کامل شدن نعمت را در همهٔ اشیاء، و شکر آن را که بر من است تا اینکه خشنود شوی، و پس از خشنودی نیز، و اختیار آنچه خیر است در آنچه خیر در آن به آسان شدن همهٔ امور باشد نه به سخت شدن آنها ای کریم.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer